

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 2

6. februar 2017

Fuld ikrafttrædelse af samarbejdsaftale om digitale hovedforhandlinger i straffesager den 1. maj 2017

Ombudsmandens tilsynsmanual

Anklagerfaglige fokusområder i retspraksis i 2017

Procesbevillingsnævnet: Gå-hjem-møde om udvalgte strafferetlige emner

Program og deltagerliste for kursus m.m. i Svendborg 24.-26. marts 2017

Seneste nyt fra Højesteret

Høringssvar: Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben m.v. og ændring af forbuddet mod transport af våben m.v. mellem visse andre lande end Danmark

Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte

Fuld ikrafttrædelse af samarbejdsaftale om digitale hovedforhandlinger i straffesager den 1. maj 2017

Den 11. januar 2017 er der anført følgende på www.domstol.dk:

”Samarbejdsaftalen om digital afvikling af hovedforhandlinger i straffesager træder i kraft i sin helhed den 1. maj 2017. Rigspolitiet og Rigsadvokaten har udformet en teknisk løsning, der kan håndtere de udfordringer, der har været for anklageren med opbevaring, overlevering og gennemførelse af den digitale hovedforhandling, som var årsagen til at ikrafttrædelsen af aftalen måtte udskydes.

Datoen er fastsat, så det er realistisk, at løsningen er testet og implementeret inden ikrafttrædelsen.

Fra den 1. maj overleverer anklagemyndigheden alle sager omfattet af aftalen til retten via Digital Post (e-Boks) og hovedforhandlingerne afvikles herefter digitalt. Digitaliserede sagsakter, der er for omfattende til at blive sendt via Digital Post eller som indeholder video- eller lydfiler, sendes på krypteret USB.”

Ombudsmandens tilsynsmanual

Ombudsmanden har kontaktet Landsforeningen af Forsvarsadvokater og henledt opmærksomheden på ombudsmandens tilsynsmanual, der fra 1. januar 2017 vil udgøre den overordnede interne vejledning for ombudsmandens tilsyn med institutioner mv. i henhold til ombudsmandsloven og den valgfri protokol til FN's torturkonvention (OPCAT).

Tilsynsmanualen er et resultat af, at ombudsmanden sammen med DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur og Institut for menneskerettigheder i løbet af 2016 har evalueret sin tilsynsvirksomhed. Manualen erstatter Rapport om Folketingets Ombudsmands tilsynsbesøg fra 2012.

Se tilsynsmanualen her:

http://www.ombudsmanden.dk/om/formidling_og_viden/publikationer/tilsynsmanual/

Anklagerfaglige fokusområder i retspraksis i 2017

Anklagemyndigheden har identificeret en række emner, som i 2017 skal følges særlig nøje og i relevant omfang søges afklaret i retspraksis. Der vil løbende blive fulgt op på og justeret i oversigten, dels efterhånden som spørgsmålene bliver afklaret i retspraksis, dels når der opstår nye spørgsmål, som bør følges eller afklares.

En afklaring i retspraksis inden for forskellige områder kan i betydeligt omfang ske på en tilstrækkelig måde gennem behandling af straffesager ved byretten og landsretten. I nogle tilfælde vil der være behov for at søge egnede sager indbragt for Højesteret med henblik på afklaring af et spørgsmål, og i oversigten er områder, hvor dette umiddelbart navnlig at være relevant, markeret med (H).

Se mere her:

<http://www.anklagemyndigheden.dk/nyheder/Documents/anklagerfaglige-fokusomraader-2017.pdf>

Procesbevillingsnævnet: Gå-hjem-møde om udvalgte strafferetlige emner

Fra Procesbevillingsnævnet er modtaget følgende invitation:

”Procesbevillingsnævnet har i 2016 behandlet mere end 500 ansøgninger om appeltilladelse til landsretterne og Højesteret i straffesager, og Procesbevillingsnævnet har således et godt overblik over det strafferetlige område.

Procesbevillingsnævnet inviterer på baggrund heraf til gå-hjem-møde om udvalgte strafferetlige emner. På gå-hjem-mødet vil deltagerne få indsigt i retspraksis og Procesbevillingsnævnets praksis inden for navnlig følgende områder:

- De nye regler om samfundstjeneste fra 2015
- Reglerne om rejseforbehold
- Reglerne om varetægtsfængsling

Der vil på mødet naturligvis være lejlighed til at stille spørgsmål til ovenstående samt til Procesbevillingsnævnets virksomhed i øvrigt.

Vi glæder os til at se jer.

Oplægsholdere

Michael Rekling
Højesteretsdommer

Hanne Kjærulff
Sekretariatschef

Sofie-Amalie Gregaard Brandi
Specialkonsulent

Cecilie Boel Winther
Fuldmægtig

Joen Sode
Fuldmægtig

Tid og sted
6. april 2017 kl. 16.30-18.00
St. Kongensgade 1-3, København K

Tilmelding senest den 29. marts 2017 på
sab@procesbevillingsnaevnet.dk”

(Der udstedes ikke kursusbevis for deltagelse i kurset)

Program og deltagerliste for kursus m.m. i Svendborg 24.-26. marts 2017

Sted

Hotel Svendborg

Centrumpladsen 1

5700 Svendborg,

Telefon: 62 21 17 00

www.hotel-svendborg.dk

Program

Fredag den 24. marts 2017

Fra kl. 18.00 Øl, vand og vin serveres i baren

Fra kl. 19.00 Buffet inkl. øl, vand og vin

Lørdag den 25. marts 2017

07.00-10.00 Morgenbuffet

10.00 Udviklingstendenser inden for strafferet, proces og udlændingeret

Jacob Mchangama

11.15 Pause

11.30 Hvordan arbejder en arresthuslæge og hvad kan forsvarsadvokater bruge en arresthuslæge til?

Læge Erik Kjærsgaard

12.30 **Frokost**

- 13.30 Fodlænke (og lidt om samfundstjeneste)
Kriminalforsorgsleder Lene Skov
- 14.30 Pause
- 14.45 Digitalisering af hovedforhandling i straffesager – oplæg og paneldebat
Advokat og næstformand i LFFA, Bjarne Frøberg
Retspræsident ved Retten i Svenborg, Anni Højmark
Sandra Kaae Bauer, Domstolsstyrelsen
Senioranklager ved Statsadvokaten i København, Tine Ginnerup
- 17.00 Udlevering af kursusbevis
- 19.00 Velkomstdrink
- 19.20 Middag
- 22.30 Bar og musik fra orkester
- 00.30 Natmad
- 02.00 Tak for i aften

Søndag den 26. marts

- 07.30-10.00 Morgenbuffet
- 09.30 Generalforsamling

Pris

Kategori A: Fredag til søndag, alt inkl. 4.600 kr.

Kategori B: Lørdag til søndag, inkl. kursus, festmiddag, overnatning, 3.600 kr.

Kategori C: Lørdag, kursus og festmiddag (ingen overnatning) 2.800 kr.

Kategori D: Lørdag, kursus inkl. morgenmad og frokost 1.900 kr.

Kategori E: Søndag, generalforsamling inkl. morgenmad 0 kr.

Deltagerliste (alfabetisk efter fornavn)

Anders Boelskifte (B)

Anders K Németh (A)

Andreas Bruun (B)

Andro Vrlic (B)

Anne Birgitte Lett (A)

Bettina Antitsch Mortensen (A)

Birgitte Kirkegaard (D)

Bjarne Damm Johansen (A)

Bjarne Frøberg (A)

Bjarne Rasmussen (D)

Bjørn Caning (B)

Carsten Brix (A)

Carsten Fentz (A)

Carsten Halle (B)

Carsten Højer (A)

Casper Andreasen(A)

Charlotte Engelbrecht Nielsen (B)

Charlotte Løfberg (A)

Charlotte Møller Larsen (B)

Chr. Bjerrehuus (A)

David Francis Lublin (B)

David Neutzsky-Wulff (fre-lør)

Dorthe Giessing (B)

Elisa Boelskifte (B)

Erik Johannsen (B)

Frederik Kromann Jespersen (A)

Gitte Espensen (A)
Gitte Holm Bagge (A)
Gitte Juul Jensen (A)
Glenn Verding Hein (A)
Gunnar Homann (A)
Hanne Menné (A)
Hanne Rahbæk (A)
Hanne Reumert (A)
Hans Henrik Wurlitzer (A)
Hans Mogensen (D)
Helle Vibeke Paulsen (A)
Henrik Garlik Jensen (A)
Henrik Hougaard (B)
Henrik Høpner (A)
Henrik Perregaard (A)
Irene Zehngraff (A)
Jacob Goldschmidt (A)
Jakob S. Arrevad (A)
Jane Ranum (A)
Jeppe Søndergaard (A)
Jesper Storm Thygesen (B)
Jess Lykke Gregersen (B)
Jørn Brandenhoff Schmidt (A)
Jørn Svanberg (B)
Karen Damgaard (B)
Karin Svenningsen (A)
Katrine Westhausen Gottlieb (A)
Keld Astrup Sørensen (D)
Kim Bagge (A)
Kim Steen (D)
Kjeld Christensen
Kristian Braad Jensen(A)
Lars Nauheimer (B)
Lars Urup (D)
Lasse Martin Dueholm (A)

Lene Brinch Sørensen (A)
Lene Sejersen (A)
Linda Christensen (A)
Lise Holten (A)
Lise Wilson (B)
Lone Refshammer (A)
Luise Høj (A)
Marcus Rey (A)
Margrete Steen (A)
Mette Grith Stage (A)
Michael Abel (A)
Michael Harms (A)
Michael Steffensen (B)
Mikael Skjødt (A)
Mikkel Cramer (fre-lør)
Mikkel Fisker (D)
Mikkel Holm Nielsen (A)
Mikkel Nielsen (A)
Morten W. Kamp (A)
Naja Wærness Larsen (A)
Niclas Turan Kandemir (C)
Niels Christian Strauss (A)
Niels Erik Nielsen(B)
Niels Henrik Kromann (A)
Niels Rex (B)
Nina Lassen(D)
Ole Larsen (B)
Ole Madsen (A)
Ole Olsen (A)
Peter Bang-Olsen (A)
Peter la Cour(B)
Peter Trudsø (A)
Poul Helmuth Petersen (A)
Rasmus Amandusson (A)
Steen Henriksson (B)

Stefan Schönemann Jakobsen (A)

Stine Gry Johannessen (A)

Susan Jørgensen (D)

Susanne Graffmann (A)

Sysette Vinding Kruse (A)

Søren Bech (A)

Søren Beckermann (A)

Thorkild Høyer (A)

Torben Groth Madsen (D)

Ulrik Møller (A)

Ulrik Sjølin Pedersen (A)

Vilhelm Dickmeiss (B)

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser fra Højesteret med interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Der var ikke grundlag for at gøre dom for momssvig og grov skattesvig i et andengangstilfælde helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste

Dom afsagt den 11. januar 2017, Sag 210/2016

T var fundet skyldig i bl.a. momssvig og grov skattesvig, hvorved han i 2011 og 2012 havde unddraget statskassen for ca. 1,2 mio. kr. Straffen var fastsat til 1 års fængsel. T var i 2005 idømt fængsel i 40 dage for ligeartet kriminalitet, hvor det unddragne beløb udgjorde ca. 280.000 kr.

Sagen angik for Højesteret navnlig, om der var grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste. Der var efter tidligere retspraksis som udgangspunkt ikke grundlag for at anvende betinget dom, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste, som straf for forsætlig skattesvig, men af forarbejderne til en ændring af reglerne om samfundstjeneste i 2015 fremgik, at der ikke var grundlag for fortsat at udvise særlig tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i sådanne sager. Det fremgik videre af forarbejderne, at straffen efter omstændighederne også kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, hvis tiltalte tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet, idet der måtte foretages en samlet vurdering af dels grovheden af den nu foreliggende kriminalitet som udtrykt ved længden af fængselsstraffen, dels omfanget og alvoren af den tidligere kriminalitet. Herudover kunne det indgå, hvor lang tid der var gået siden den tidligere kriminalitet.

Højesteret tiltrådte, at straffen var fastsat til fængsel i 1 år. Henset til, at T nu var dømt for at have unddraget statskassen et betydeligt beløb ved moms- og skattesvig, og at han i 2005 var idømt fængsel i 40 dage for ligeartet kriminalitet, tiltrådte Højesteret endvidere, at der uanset Ts gode personlige forhold ikke var grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret stadfæstede herefter landsrettens dom.

Der var ikke grundlag for at forhøje salærene til de beskikkede forsvarere med betaling for de retsdage, der var blevet aflyst med mere end dags varsel

Kendelse afsagt den 11. januar 2017, Sagerne 221-231/2016

I en ankesag om organiseret hashhandel på Christiania blev 13 personer idømt mellem 1 år og 6 måneder og 2 år og 9 måneders fængsel for deltagelse i hashhandlen. Sagen var nr. 4 ud af seks i de såkaldte "Pusherstreetsager", hvor der i alt var rejst tiltale mod 76 personer. Landsretten havde oprindelig berammet 36 retsdage til hovedforhandlingen fordelt over godt tre måneder. Hovedforhandlingen blev gennemført på 17 retsdage. I byretten var der anvendt 50 retsdage.

Forsvarerne mente, at der burde tilkendes salær for samtlige retsmøder, der var blevet aflyst med mellem en og 27 dages varsel. For fire retsmøder, der var blevet aflyst med dags varsel, fandt landsretten, at der i overensstemmelse med de vejledende salærtakster burde udmåles salær svarende til en halv retsdag. For de øvrige retsmøder, der var blevet aflyst med tre dages varsel eller mere, havde landsretten ikke fundet grundlag for at tilkende salær.

Højesteret udtalte, at salær til en beskikket forsvarer i en straffesag skal fastsættes med udgangspunkt i de vejledende salærtakster og med hensyntagen til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang, jf. herved Højesterets kendelse af 9. oktober 1990 gengivet i UfR 1990.885/2.

Højesteret fandt, at landsrettens salærfastsættelse var sket i overensstemmelse hermed. Det forhold, at forsvarerne ikke havde fået salær for de dage, der løbende og efter drøftelser med parterne var blevet aflyst med mere end dags varsel, gav ikke Højesteret grundlag for at tilsidesætte landsrettens skøn og forhøje det tilkendte salær.

Højesteret stadfæstede derfor landsrettens afgørelse.

En udlændings overtrædelser af opholds- og meldepligt

Dom afsagt den 17. januar 2017, sag 217/2016

Sagen angik en udlænding, der ved Højesterets dom i 2005 blev straffet med fængsel i 8 år for grov narkotikakriminalitet og udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Udlændingemyndighederne traf i 2009, da han blev prøveløsladt, afgørelse om, at udlændingen ikke kunne tvangsudsendes til sit hjemland. I forbindelse hermed blev han pålagt daglig melde- og opholdspligt i Center Sandholm.

Højesteret skulle tage stilling til, i hvilket omfang udlændingen kunne straffes for overtrædelse af påbud om opholds- og daglig meldepligt i Center Sandholm i perioden februar 2010 til februar 2015. Højesteret skulle

i den forbindelse tage stilling til, om påbuddene udgjorde et uproportionalt indgreb i hans bevægelsesfrihed, jf. artikel 2 i den Europæiske Menneskerettighedskonventions Tillægsprotokol 4, og i hans ret til familieliv, jf. konventionens artikel 8, og om påbuddene er i strid med diskriminationsforbuddet i artikel 14.

Udlændingestyrelsen havde løbende vurderet, om fortsat ophold i Center Sandholm måtte anses for proportionalt, og havde i den periode, tiltalen angik, bl.a. truffet afgørelse herom den 9. oktober 2013. Højesterets flertal udtalte bl.a., at da Udlændingestyrelsen traf afgørelse den 9. oktober 2013, havde opholds- og meldepligten varet i 3 år og 11 måneder. Udlændingestyrelsen havde på det tidspunkt et sikkert grundlag for at vurdere, at der ikke var konkret risiko for, at udlændingen ville skjule sig for politiet, at der ikke var udsigt til, at udvisningen af ham kunne gennemføres inden for en overskuelig fremtid, at han som følge af risikoen for tortur og anden nedværdigende behandling ikke havde reel mulighed for at udrejse frivilligt til sit hjemland, og at der ikke var noget andet land, han kunne udrejse til.

Højesterets flertal fandt, at udlændingens pligt til at tage ophold i Center Sandholm fra den 9. oktober 2013 udgjorde et uproportionalt indgreb i hans bevægelsesfrihed i strid med artikel 2 i Tillægsprotokol 4.

Udlændingestyrelsens afgørelse af 9. oktober 2013 om fortsat ophold var derfor ugyldig. Som følge heraf var meldepligt i Center Sandholm ugyldig fra dette tidspunkt.

Udlændingen blev derfor straffet for overtrædelse af opholds- og meldepligten i perioden frem til den 9. oktober 2013, og han blev frifundet for overtrædelser, der lå efter denne dato.

Straffen blev nedsat til fængsel i 30 dage.

Landsretten var delvist nået til et andet resultat.

Betingelserne for anvendelse af reglerne i EU-straffuldbyrdsloven var ikke opfyldt

Dom afsagt den 19. januar 2017, sag 209/2016

T var i Polen idømt en straf på 1 års ubetinget fængsel for bedrageri. Dommen var afsagt i 2009. I januar 2013 anmodede Polen om at få udleveret T til straffuldbyrdselse. I marts 2014 fandt Justitsministeriet, at betingelserne for at udlevere T til straffuldbyrdselse var opfyldt, men Justitsministeriet fandt, at der ikke skulle ske udlevering, da Danmark selv skulle overtage fuldbyrdelsen.

T indbragte sagen for domstolene, og for Højesteret angik sagen, om straffuldbyrdselsen skulle ske efter reglerne i EU-straffuldbyrdsloven eller efter reglerne i lov om international fuldbyrdelse af straf.

Parterne var enige om, at det var reglerne i lov om international fuldbyrdelse af straf, der fandt anvendelse, og havde derfor nedlagt samstemmende påstand om, at landsrettens afgørelse skulle ophæves og sagen hjemvises til fornyet behandling ved byretten.

Højesteret lagde til grund, at betingelserne for at anvende reglerne i EU-straffuldbyrdsloven ikke var opfyldt, da Polen havde taget forbehold i medfør af artikel 28, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008, hvorfor reglerne i rammeafgørelsen ikke fandt anvendelse på polske domme afsagt inden den 11. december 2011. Det var i stedet de regler, der var gældende forud for rammeafgørelsen, der fandt anvendelse, hvilket var Europarådets konvention af 21. marts 1983, som Danmark havde gennemført ved lov om international fuldbyrdelse af straf.

Højesteret fandt, at det ville have materiel betydning for T, hvorvidt det var reglerne i den ene eller den anden lov, der fandt anvendelse, idet den idømte straf af de danske domstole skulle omsættes til en fængselsstraf svarende til den straf, der kunne forventes idømt under en tilsvarende sag i Danmark, såfremt lov om international fuldbyrdelse af straf fandt anvendelse.

Højesteret tog herefter parternes samstemmende påstand til følge og ophævede by- og landsrettens dom og hjemviste sagen til fornyet behandling ved byretten.

Sagsomkostninger i straffesag i medfør af retsplejelovens § 1008

Kendelse afsagt den 25. januar 2017, sag 168/2016

T var i en af Pusher Street-sagerne dømt for på Christiania at have solgt hash samt at have deltaget i den organiserede hashhandel.

T var i byretten pålagt at betale sagsomkostninger på godt 710.000 kr. og i landsretten knap 290.000 kr., i alt godt 1 mio. kr. Sagsomkostningerne var alene udgifter til forsvarersalær.

Højesteret fandt, at de omhandlede udgifter til forsvarerbistand havde været nødvendige, hvorfor de som udgangspunkt kunne kræves erstattet af T, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1, 1. pkt.

Der var ikke grundlag for at antage, at bevisførelsen havde været rettet mod en anden forbrydelse, end den T var blevet dømt for, og § 1008, stk. 2, kunne derfor ikke medføre en begrænsning i Ts pligt til at betale sagsomkostningerne.

Højesteret fandt endvidere, at Ts anke til landsretten ikke havde ført til en forandring til hans fordel, og § 1008, stk. 3, kunne derfor ikke føre til, at han kunne fritages for at betale omkostninger for landsretten.

Efter sagens karakter og omstændigheder fandt Højesteret ikke grundlag for at begrænse omkostningsansvaret efter reglen i retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt., og der var ikke grundlag for at antage, at omkostningsansvaret ellers vil komme til at stå i åbenbart misforhold til Ts skyld og vilkår.

Højesteret fandt sluttelig, at artikel 6, stk. 3, litra c, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ikke kunne føre til et andet resultat.

Højesteret stadfæstede herefter landsrettens afgørelse om sagsomkostninger.

Høringsvar

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

13. januar 2017

2016-731-0075, Høring over forslag til lov om ændring af straffeloven og våbenloven (Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben m.v. og ændring af forbuddet mod transport af våben m.v. mellem visse andre lande end Danmark)

Justitsministeriet har 16.12.16 sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den forhøjelse af minimumsstraffen fra 1 års fængsel til 2 års fængsel for ulovlig våbenbesiddelse mv. under særligt skærpende omstændigheder, som blev aftalt i forbindelse med finansloven for 2017, og som er indeholdt i regeringsgrundlaget. Det forudsættes i den forbindelse, at straffniveauet for sådanne overtrædelser forhøjes med omkring 1 års fængsel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene. Samtidig foreslås strafferammen hævet fra 6 års fængsel til 8 års fængsel med henblik på at sikre, at der fortsat vil være et væsentligt råderum for strafudmålingen i forhold til særligt grove overtrædelser af straffelovens § 192 a, stk. 1.

I lovforslagets specielle bemærkninger til § 1 (side 17-20) er det nærmere angivet, hvilke strafpositioner som domstolene kan tage "udgangspunkt i".

I den anledning skal Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtale følgende:

Minimumsstraf medvirker til at forskyde balancen mellem den lovgivende og den dømmende magt, hvilket er et helt principielt problem.

Fastsættelse af straf bør altid bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde afhængig af samtlige omstændigheder i en sag, og at et givet straffniveau konkret vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. de almindelige regler i straffelovens kapitel 10 om straffens fastsættelse.

Landsforeningen kan således henholde sig til den kritik, som landsforeningen flere gange tidligere har anført, når lovgiver ønsker at fastsætte minimumsstraf og lave meget præcise anvisninger i forarbejder på strafpositioner.

Betænkelighederne bliver ikke mindre, når der lægges op til en så markant forhøjelse af straffniveauet, som det er tilfældet her.

Dertil kommer, at seneste straffskærpelse er sket for ikke så længe siden. Ved L 2014 733 blev der indført et stk. 3 i § 192 a, hvorefter det ved fastsættelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben efter § 192 a, stk. 1, nr. 1, skal indgå som en skærpene omstændighed, at skydevåbnet besiddes på offentligt tilgængeligt sted. Hvis der samtidig besiddes ammunition, der kan affyres med skydevåbnet, skal dette indgå som en yderligere skærpene omstændighed ved straffastsættelsen.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

jm@jm.dk og crr@jm.dk

17. januar 2017

2016-1902-0386, Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte)

Justitsministeriet har 20.12.16 sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Formålet med lovforslaget er at stramme vilkårene for udvisningsdømte indsatte og begrænse deres adgang til tilbud og aktiviteter, som alle er rettet mod at vende tilbage til det danske samfund.

I den anledning skal Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtale følgende:

Det er principielt betænkeligt, når afsonere ikke behandles lige.

Formålet med en afsoning er - uanset om der er tale om en udvisningsdømt eller ej – bl.a. at skabe rammerne for en kriminalitetsfri tilværelse.

En uheldig sideeffekt af den foreslåede ordning kan være, at de udvisningsdømte - på grund af begrænsninger i tilbud og aktiviteter - udvikler en uhensigtsmæssig adfærd i fængslerne, hvilket er til skade for de ikke-udvisningsdømte.

Det er i øvrigt ikke alle udvisningsdømte, der senere bliver udsendt af Danmark. Personer, som risikerer dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling udsendes ikke. Der ses også eksempler på, at det ikke er muligt at afklare, hvilket land den udvisningsdømte kommer fra, hvilket forhindrer udsendelse.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard